

(9)

گفتوگویی کی ژیرانه

تایا هر بهراست ئافرهت له وینهی شهیتانه؟

به‌پێزان ئایینی خوای په‌روه‌ردگار له‌پێی کتیبه ئاسمانیه‌کانه‌وه ئاینیکی نه‌گۆره، ویستیویه‌تی پێگه‌ی مرۆفایه‌تی به‌رز بکاته‌وه، به‌هه‌موو چین و توێژه‌کان، له‌نیویاندا ئافرهت، به‌لام ده‌بینین له‌ کتیبه ئاسمانیه‌کانی به‌ر له‌ قورئان به‌هۆی ده‌ستکاری کرانیانه‌وه له‌لایه‌ن مرۆفه‌کان کۆمه‌لێک شتی بێ‌بنه‌مایان خراوته‌ نیو که هینانه‌خواریی ئه‌و پێگه‌یه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار به‌ ئافره‌تی داوه، کۆمه‌لێک تۆمه‌ت و قسه‌ی نار‌ه‌وایان خستۆته‌ پال ئافرهت، به‌لام قورئانی پیرۆز هه‌موو ئه‌و تۆمه‌تانه‌ی ر‌ه‌ت کردۆته‌وه، به‌شیویه‌کی ر‌یز لێگه‌راوه‌ باسی ئافره‌تی کردووه.

جوله‌که‌کان له‌ ته‌ورپاتی ده‌ستکاری کرادا هه‌رچی گوناح و خراپه‌ هه‌یه‌ داویانه‌ته‌ پال ئافرهت، له‌ کتیبی موقه‌ددس و له‌ته‌وراتدا هاتووه‌ که ئه‌و دره‌خته‌ی ئاده‌م و حه‌وا خواردیان له‌به‌هه‌شت و سه‌رپێچی خوای گه‌وره‌یان کرد به‌هۆی حه‌واوه‌ بووه، گوتوویانه‌ بنچینه‌ و بناغه‌ی گیانداره‌کانی سه‌ر زه‌وی بریتی بووه‌ له‌ مار، ئه‌و ماره‌ هاتۆته‌ لای دایکه‌ حه‌وا پێی گوتووه: ئیوه‌ میوه‌کانی نیو به‌هه‌شت ناخۆن؟ دایکه‌ حه‌واش گوتوویه‌تی: ئیمه‌ له‌هه‌موو میوه‌کانی به‌هه‌شت ده‌خۆین ته‌نیا میوه‌ی یه‌ک دره‌خت نه‌بێ له‌ناوه‌راستی به‌هه‌شت خوای په‌روه‌ردگار لێی قه‌ده‌غه‌ کردوین، ماره‌که‌ به‌دایکه‌ حه‌وا گوتووه: ئیوه‌ له‌و دره‌خته‌ بخۆن به‌نه‌مری ده‌میننه‌وه، چاوتان ده‌بیته‌وه‌ هه‌موو شته‌کانی ده‌ورووبه‌ری خۆشتان ده‌زانن، هانی داوه‌ و توانیویه‌تی قه‌ناعه‌ت به‌ دایکه‌ حه‌وا به‌ینی و له‌ دره‌خته‌که‌ بخوا، ئیتر خواردوویه‌تی: پاشان قه‌ناعه‌تی به‌ ئاده‌میش هیناوه‌ ئه‌میش بیخوا، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئاده‌م له‌لایه‌ن حه‌واوه‌ داوا‌ی لێ ده‌کری له‌ دره‌خته‌که‌ بخوات، ئه‌میش ده‌بخوات، دواتر به‌هۆی خواردنی دره‌خته‌که‌وه‌ عه‌وره‌تیان ده‌رده‌خری، خوای گه‌وره‌ به‌ ئاده‌می گوتووه: تایا له‌و دره‌خته‌ت خوارد که وه‌سیه‌تم کردبوو نه‌بخۆیت؟ ئه‌میش له‌وه‌لامدا به‌خوای گه‌وره‌ ده‌لی: ئه‌و ئافره‌ته‌ی که تۆ له‌گه‌ل منت دانا و کردته‌ هاوبه‌شی من ئه‌م وای لێکردم که بیخۆم!! پاشان ئاده‌م ر‌ووی کردۆته‌ دایکه‌ حه‌وا لێی پرسیوه‌ چ شتی‌ک وای لێ کردی له‌و دره‌خته‌ بخۆیت و پاشان منیشی تووش بکه‌ی؟

حه‌واش گوتوویه‌تی: ئه‌م ماره‌ وای لێ کردم و توشی گوناحی کردم، خوای په‌روه‌ردگار له‌بری ئه‌وه‌ به‌ دایکه‌ حه‌وا ده‌لی: ئه‌وا من سزا بو‌تۆ ده‌نیرم، کاتی که سکپ‌ر ده‌بی ده‌بی زۆر ئازار بچێژی، کاتی که منداله‌که‌ داده‌نیی به‌هه‌مان شیوه‌ ده‌بی ئازار بچێژی، هه‌روه‌ها پیاوم کرد به‌گه‌وره‌ له‌سه‌ر تۆ.

به‌پړيزان!

ټه و دپړانه‌ی سهره‌وه له تهورات هاتووه، بهم شپوهيه باسی رووداوه‌که ده‌کات، هه‌روه‌ها بهم شپوهيه سهرزه‌نشتی ټافره‌ت ده‌کات، هه‌وا به‌سهرچاوه‌ی ټه‌نجامدانی گونا‌هه‌که‌ی داده‌نی، به‌لام ټه‌مه هه‌یچ پراستی و هه‌قیقه‌ټیکي ټیدا نیی، هه‌رگیز نابي شتيک له تهوراتدا هاتبي پيچه‌وانه‌ی قورټان بي، قورټان زور به روونی و پراشکاو‌ی باسی رووداوه‌که‌ی کردووه، وه‌ک له‌به‌شی رابردووی کتيبه‌که باسما‌ن کرد ټه‌و ټايه‌تانه‌مان هيناه‌و له‌و باره‌وه که چو‌ن خوا‌ی په‌وره‌ردگار هه‌ردوویان به ټه‌نجامدانی گونا‌هه‌که ټومه‌تبار ده‌کات، هه‌یچيان به‌ته‌نیا به‌به‌رپرس دانانی له گونا‌هه‌که، ټه‌مه سهره‌پرای ټه‌وه‌ی وه‌ک باسما‌ن کرد زیاتری خستوته سهر شانی ټادهم نه‌ک هه‌وا له‌به‌ر ټه‌وه‌ی دواندنه‌کانی قورټان له‌باسی ټه‌و به‌سهره‌اته ټه‌گه‌ر به سيغه‌ی ټاک هاتبي ټاراسته‌ی ټادهمی کردووه نه‌ک هه‌وا!

به‌هه‌مان شپوه له ټينجیلش هه‌وا ټومه‌تبار کراوه له ټه‌نجامدانی سهرپيچيه‌که، گومانی ټیدا نیی که له ټينجیل راستيه‌کان شپویندراون، ټافره‌ت به هو‌کار داده‌نین، بويه ده‌لین: ټه‌گه‌ر پیاو بيه‌وی ټيگه‌ی خوا په‌رستی بگريته به‌ر باشتر وایه خيزان پيک نه‌هيني، به‌ته‌نهایی بمينيته‌وه باشتره، ټه‌مه‌ش بو‌چوونیکه زور هه‌له و پو‌چه، به‌لکو هواسه‌رگيري به‌شپکه له دینداری و خوا په‌رستی.

سهره‌پرای ټه‌و ټايه‌تانه‌ی باسما‌ن کرد، له فهرمووده‌يه‌که‌دا دیسان ټه‌م به‌سهره‌اته روون کراوه‌ته‌وه و به‌هه‌یچ شپوه‌يه‌که ټاما‌ژيه‌که نیی به‌و ټاوانبار کردنی دایکه هه‌وا، له گيړانه‌وه‌که‌دا موسا سه‌لامی خوا‌ی ليبي سهرزه‌نشتی باوکه ټادهم ده‌کات و پي‌ی ده‌لی: که ټو ټه‌م سهرپيچيه‌ت کرد و ټيمه‌ت له‌به‌هه‌شت دوور خسته‌وه، باوکه ټادهم وه‌لامی ده‌داته‌وه و پي‌ی ده‌لی: ټه‌ی موسا، ټه‌ی ټه‌و که‌سه‌ی که خوا‌ی په‌وره‌ردگار هه‌ليپژاردوی و ټاکه که‌سی که پراسته‌وخو قسه‌ی له‌گه‌ل کردووی، تهوراتی پیدای، ټایا ټو سهرزه‌نشتم ده‌که‌ی له‌سهر شتيک که چل سال به‌ر له دروستکردنم خوا‌ی گه‌وره ټه‌مه‌ی بو برپيار دابووم، ده‌بو‌وايه ټه‌مه رووبدا و پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سی جار فهرمووی: به‌لگه‌ی ټادهم به‌سهر موساوه بو، واته: ټه‌و عوزره‌ی ټادهم هينايه‌وه وه‌لامی پر به پيستی ټه‌و سهرزه‌نشتم بو که موسا ټاراسته‌ی کرد (تر)، سه‌لامی خوا‌ی گه‌وره له‌هه‌موو پيغه‌مبه‌ران، ټه‌مه‌ش به‌لگه‌يه له‌سهر ټه‌وه‌ی که ټه‌وه‌ی رویداوه ټه‌ندازه‌گيري خوا‌ی په‌وره‌ردگار بووه.

1) به‌سهره‌اته‌که به له‌فزی جیا جیا هاتووه، ټه‌مه يه‌کيکه له گيړانه‌وه‌کان:

{ لقي آدم موسى فقال موسى أنت آدم الذي خلقك الله بيده وأسكنك جنته وأسجد لك ملائكته ثم فعلت ما فعلت فأخرجت ذريتك من الجنة قال آدم أنت موسى الذي اصطفاك الله برسالاته وكلمك وقربك نجيا قال نعم قال فانا أقدم أم الذكر قال بل الذكر فحج آدم موسى فحج آدم موسى فحج آدم موسى } أخرجه الطبراني (2/160، رقم 1663).

یه کیکی دیکه لهو فەرموودانەى خۆشەویست ﷺ که دلنەخۆش و عەقل نەخۆشان دەیهیننەوه و بەه
حیسابى خۆیان دەیکەنە بەلگەى ئەوهى گوايه ئیسلام ریزی له ئافرهت نەگرتووه، ئەو فەرموودەیهیه که
پینغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمووی:

{ إِنَّ الْمَرْأَةَ تَقْبَلُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ وَتُدْبِرُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ فَإِذَا أَبْصَرَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً فَلْيَأْتِ أَهْلَهُ فَإِنَّ ذَلِكَ
يُرْدُ مَا فِي نَفْسِهِ }^(۱) واتە: ئافرهت کاتی پرووت تی دەکات و کاتیکیش پشتت تی دەکات لەسەر شیوهی
شەیتانە، ئەگەر یهکی له شیوه چاوی کهوتە سەر ئافرهتیک با بچیتە لای خیزانەکهی، بۆ ئەوهی ئەوهی
له دلیدایه برهویتەوه.

به ریزان!

ئەمە شتیکی سروشتیه کاتی پیاو له ناکاو چاوی بکهوێتە سەر ئافرهتیک و ئافرهتەکه سەرنجی رابکیشی
و ئارەزووی پیاو بچوێ، فەرموودەکه ئەوه دەگەیهنی که هەندی جار روانین وا له پیاو دەکات شەهوت
و ئارەزووی بچوێتەوه بەرامبەر بە ئافرهت، لێره ویکچوونەکه مانای ئەوه نییه ئافرهت بەشەیتان
بچوینری، یان لەسەر شیوهی شەیتان بی، بەلکو مەبەست ئەو کاریگەریهیه که لەسەر دلی پیاو دروست
دەبی، واتە: ئەگەر ئافرهتیک شتیکی وای کرد سەرنجی پیاو رابکیشی بەجل و بەرگی بی، بەرۆشتنی بی،
به قسه کردنی بی، ... هتد، ئەمە مانای وایه وهکو شەیتان کاریگەری لەسەر پیاو دادەنی، ئەمە
ویکچوواندنه له پرووی کاریگەریی دروست کردنەوه، نهک له پرووی شیوه و شکل و دروستبوونەوه.

به دلنیایهوه ئەمە نهک بۆ ئافرهت بۆ هەموو کهسیک وهک یه که، ئەگەر پیاویش کاریکی وای کرد
یه کیکی دیکه تووشی گوناح و تاوان بکات بههه مان شیوه کاری شەیتانی کردووه.

به لگەشمان بۆ ئەمە ئەو فەرموودەیهیه که پینغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمووی: { إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ إِلَى
شَيْءٍ يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ فَأَرَادَ أَحَدٌ أَنْ يَمْتَازَ بَيْنَ يَدَيْهِ فَلْيُدْفَعْهُ فَإِنَّ أَبِي فَلْيُقَاتِلْهُ فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ }^(۲) واتە:
ئەگەر یه کیکی له شیوه نوێژی کرد و شتیکی له بهردهمی خۆی دانا وهکو سوتره، بۆ ئەوهی کهس به پیشی
دانەیه، یه کیکیش ویستی به بهردهمیدا بی، با پالی نی و نههیلی به بهردهمیدا بی، ئەگەر هەر نکوولی
کرد و ویستی به بهردهمتدا تیپهری ئەوا جهنگی له گەل بکه، چونکه ئەوه شەیتانە.

(2) أخرجه الترمذی (464/3، رقم 1158)، وقال: صحیح حسن غریب، وابن حبان (384/12، رقم 5572).

(3) أخرجه أحمد (63/3، رقم 11625)، والبخاری (191/1، رقم 487)، ومسلم (362/1، رقم 505).

لیږه زور به پروونی ته وه مان بو دهرده که وی که پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ته م جوړه که سهی به شهیتان چواندووه، ته مهش له بهر چیه؟ له بهر ته وهیه هه مان ته و کاره ده کات که شهیتان دهیکات ته ویش سه رقال کردنی نویژخوینه، واته: مه بهسته که ته وه نییه ته و که سه شهیتان بی، به لکو له و کاره دا له گهل شهیتان هاوبه شه، جا ده فهرمووی: {فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ} (هو) بو نیږه، واته: ته و پیاوهی که به به رده مت دادیت شهیتانه!! ئایا ته مه سوکایه تی ده گه یه نی به پیاوان! ئایا مه به ست ته وهیه پیاوان له سه ر شیوه و شکلی شهیتان! به دلنیا ییه وه نه خیر به لکو وه ک گوتمان: له م بابه ته دا له گهل شهیتان هاوبه شن، که تیکدانی نویژی نویژخوینانه.